

Brev fra sygeplejersker ansat i hjemmeplejen på Østerbro i København til formanden for regionerne Bent Hansen og til alle medlemmer af Folketinget.

Hallo....er der hul igennem???

Vi har med interesse fulgt mediedækningen af vores konflikt både før og efter den reelt gik i gang. Vi har savnet en mere konkret og nuanceret belysning af, hvordan en sygeplejerskes hverdag og arbejdsliv ser ud...udover snakken om den omfattende administrative opgave. Der er faktisk rigtig meget andet, og også rigtig mange andre opgaver og forventninger, som er mindre håndgribelige.

Der er lige en ting vi skal have bragt på plads, og det er niveauet på lønningerne. Det er fløjet mange tal gennem luften, tal som vi har haft svært ved at genkende fra vores egen lønseddel. Altså; en hjemmesygeplejerske får, som nyuddannet ansat på 37 timer en nettomånedsløn på 21.925 kr., med 4 års anciennitet stiger hun til 24.570 kr., efter dette stopper den indbyggede automatik.
Link: http://www.dsr.dk/dsr/upload/3/0/880/lonvejledning_okt_07.pdf

Med udgangspunkt i Kvalitetsreformen, hvor der lægges stor vægt på, at vi har og gerne vil bevare et offentligt sundhedsvæsen af høj international standard, hvor højt fagligt niveau prioriteres, synes vi det er nødvendigt at påpege, at der pågår en stadig udvikling af /i sundhedsvæsenet, som stiller mange forskellige krav til os som hjemmesygeplejersker.

De accelererede og standardiserede patientforløb stiller krav i form af øget viden indenfor særlige områder og specialer. Denne udvikling indebærer bla., at hjemmesygeplejersker skal løse komplekse og specialiserede pleje og behandlingsopgaver i borgernes eget hjem. Vi skal indgå i tæt samarbejde med borger, sygehus og almen praksis, og medvirke til skabe sammenhæng, sikkerhed og kvalitet i borgerens behandlingsforløb

Vi er en del af de medarbejdergrupper, som har stor andel i de, i Kvalitetsreformen beskrevne, borgernære opgaver. Vi er en medarbejdergruppe, der står med mange koordinerende opgaver ifht. at få pleje og behandling til at lykkes, så tæt på borgers hjem som muligt. Denne udvikling kræver, at der i primær sundhedsvæsen kan og skal rekrutteres, og måske i særligt høj grad fastholdes fagligt kompetente og engagerede sygeplejersker.

Når den enkelte hjemmepleje ikke kan fastholde det eksisterende personale, eller formår at rekruttere tilstrækkeligt med nye faste medarbejdere, indkaldes sygeplejerskevikarer fra private bureauer, og dem ser vi en del til !!!

Det er en meget dyr løsning, der belaster budgetterne voldsomt. Det giver en dårligere kvalitet i de leverede opgaver, samt et langt ringere arbejdsmiljø for os eksisterende medarbejdere. Det giver en del merarbejde i form af opfølgning på opgaverne, og helt konkret har vikarer ofte ikke kendskab til IT systemerne, hvilket giver os faste personaler merarbejde ifht. dokumentationen. Vikarer er fremmede for borgerne, hvilket er et af de markante kritikpunkter, borgerne har til hjælpen fra det offentlige sundhedsvæsen.

Der ligger en meget stor uddannelsesforpligtigelse i den offentlige sektor, som kun vi yder. Det er en opgave, der forventes varetaget af kvalificeret, erfarent og engageret personale, og at vi som kompetente vejledere og rollemodeller medvirke til at de studerende har lyst at forbliver i uddannelsen, og ender som færdiguddannede sygeplejersker.

Det kræver jo netop, at der er personale, som har lyst til at forblive indenfor sygeplejefaget i det offentlige system.

Og med den demografiudvikling, der er udsigt til, med meget små ungdomsårgange og store ældreårgange, så er det nu, det er med at sørge for arbejdsvilkår, der er tilstrækkelig attraktive til at fastholde os sygeplejersker i vores fag, hvilket vil sige, at vi skal kunne oppebære en løn, tilsvarende den, vi ville få i en tilsvarende stilling i det private.

Link: http://www.ftf.dk/fileadmin/multimedia/fagligt_arbejde_beskaeftigelse/Ubalancer030507.samletpdf1.pdf

Derfor, er det en nødvendighed, at sygeplejersker får et gedigent lønløft.

Som det ser ud på landsplan mangler der lige nu 2400 sygeplejersker i den offentlige sektor.

Forklaringen på dette er bla., at mange sygeplejersker vælger den private sundhedssektor fremfor den offentlige, eller vælger helt andre jobs, da vores kompetencer sagtens kan bruges andre steder på arbejdsmarkedet, samt at der slet ikke uddannes det antal sygeplejersker, der er behov for ifth. intentioner og tilbud i sundhedsvæsenet

Og på trods af manglende kolleger, har de tilbageværende sygeplejersker fortsat den samme mængde opgaver, der skal løses!! Og hvem undres så over vores krav??

Vi vil meget gerne være med til at udvikle det offentlige sundhedsvæsen fremover, så vi i Danmark fortsat har i sundhedsvæsen i verdensklasse. Både Kvalitetsreform, Kommunalreformen og Frit valgs ordninger lægger op til at kvaliteten og tilfredsheden med de offentlige ydelser øges. Det udfordrer til nytænkning og kreative løsninger.

De nye tanker skulle meget gerne have mulighed for at opstå, hvor de senere skal anvendes, da det giver større sandsynlighed for vellykket implementering efterfølgende.

Det betyder at vi skal anerkendes, som en nødvendig faglig ressource, at der skal gives tid og ressourcer til udviklingsarbejde og forskning i primær sundhedssektor. Det vil ikke give megen mening, hvis ikke der er praktikere tilbage, til at bidrage til dette udviklingsarbejde. Og meningsfuldt arbejde vil vi gerne blive ved med at beskæftige os med.

Og lige en sidste indskudt bemærkning til et indslag i tv for en uges tid siden.

Sygeplejerskelønnen blev denne gang sammenlignet med en ingeniørløn, og der var lavet en lang udregning på vores respektive pauser....

Ja, som hjemmesygeplejerske har vi 29 minutters betalt frokostpause, hvor vi ikke kan forvente at kunne spise i fred, vi kan ikke forvente at pausen kommer til at ligge, hvor vi har brug for den, altså når vi er sultne, og ofte bliver frokosten indtaget i forbindelse med møder eller anden borger relateret aktivitet. Der er spist mange frokoster samtidig med faglig vejledning af kolleger vedr. borgerproblematikker (der er blevet udredt en del sårpleje, afføringsproblematik m.m. henover madpakken, *gad vide hvad ingeniøren taler om*), eller madpakken er blevet spist, når det er tid til at sidde ned ved computeren og udføre den administrative del af det sygeplejefaglige arbejde.

Det *kunne* da godt tænkes, at nogle hjemmesygeplejersker, gerne selv ville betale for frokostpausen, så de rent faktisk fik mulighed for, at indtage deres frokost i fred og ro.

Vi håber virkelig, at alle parter går seriøst til værks i de forestående forhandlinger om de 15 %, og at der fremad arbejdes målrettet med problematikken omkring ligeløn.

Med de bedste hilsner fra alle os og til alle jer.

Østerbro 20.maj 2008